

720

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

z dnia 8 października 1997 r.

w sprawie warunków, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadków, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu.

Na podstawie art. 288 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa warunki, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, oraz wypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tym miejscu.

§ 2. Organ celny z urzędu lub na wniosek osoby może wyznaczyć lub uznać miejsce, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego.

§ 3. 1. Miejsce uznane lub wyznaczone przez organ celny musi spełniać warunki gwarantujące w szczególności zapewnienie nienaruszalności i tożsamości znajdujących się w nim towarów.

2. Miejsce uznane lub wyznaczone przez organ celny musi spełniać warunki techniczne, zapewniające możliwość wykonywania kontroli celnej oraz innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego.

3. Miejsce uznane lub wyznaczone powinno być odpowiednio oznaczone.

§ 4. Miejsce, w którym mogą zostać dokonane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, może zostać wyznaczone lub uznane:

- 1) w wypadku, o którym mowa w art. 36 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407 i Nr 121, poz. 770), zwanej dalej „Kodeksem celnym”, jeżeli wyznaczenie i uznanie tego miejsca jest uzasadnione:
  - a) umową międzynarodową,
  - b) ważnym interesem państwowym,
  - c) ważnymi względami służbowymi,
- 2) w wypadku stosowania procedury uproszczonej, o której mowa w art. 80 § 1 pkt 3 Kodeksu celnego,
- 3) w innych uzasadnionych gospodarczo wypadkach.

§ 5. 1. Wniosek, o którym mowa w § 2, powinien zawierać:

- 1) informacje o wnioskodawcy, w szczególności:
  - a) aktualny odpis z rejestru sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,
  - b) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do użytkowania miejsca, które ma zostać uznane,

- c) zaświadczenie o nadaniu statystycznego numeru identyfikacyjnego w systemie identyfikacji podmiotów gospodarki narodowej REGON,
- d) decyzję w sprawie nadania numeru identyfikacji podatkowej NIP,
- e) wydane przez urząd skarbowy potwierdzenie zgłoszenia rejestracyjnego podatnika podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego lub oświadczenia wnioskodawcy, że nie ciąży na nim obowiązek dokonania takiego zgłoszenia,
- f) zapytanie o karalność osób kierujących działalnością podmiotu będącego wnioskodawcą, z informacją uzyskaną z Centralnego Rejestru Skazanych,

- 2) określenie czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego, które będą dokonywane w miejscu uznanym,
- 3) szczegółowy opis miejsca i jego plan sytuacyjny,
- 4) opis warunków, które mają zapewniać nienaruszalność i tożsamość towarów,
- 5) określenie wyposażenia i sprzętu technicznego niezbędnego do przeprowadzania czynności celnych w miejscu uznanym.

2. W wypadku, o którym mowa w § 4 pkt 2, wymogi dotyczące wniosku o uznanie lub wyznaczenie miejsca, w którym będą dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, regulują przepisy prawa celnego.

§ 6. 1. Organ celny, po złożeniu przez osobę wniosku o uznanie lub wyznaczenie miejsca, sprawdza zgodność danych wynikających z tego wniosku.

2. Przed wydaniem decyzji w sprawie uznania lub wyznaczenia miejsca, o którym mowa w § 3, organ celny może zażądać przedstawienia dodatkowych danych lub dokumentów.

3. W decyzji dotyczącej uznania lub wyznaczenia miejsca organ celny określa w szczególności zakres czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, które będą dokonywane w tym miejscu, termin, w jakim będą dokonywane te czynności, oraz szczegółowy tryb i warunki ich wykonywania.

§ 7. Osoba, która dokonuje czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, jest zobowiązana do niezwłocznego poinformowania tego organu o każdym zdarzeniu mającym wpływ na wyznaczenie lub uznanie tego miejsca.

§ 8. Do czasu uznania lub wyznaczenia miejsca zgodnie z niniejszym zarządzeniem, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 1998 r., za miejsce uznane lub wyznaczone uważa się miejsce odprawy celnej, w którym w dniu wejście w życie Kodeksu celnego były dokonywane czynności przewidziane przepisami ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312, z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz.

434, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 64, poz. 407 i Nr 80, poz. 498).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezes Głównego Urzędu Ceł: p. o. *T. Cecelski*

721

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 10 października 1997 r.

w sprawie zakresu i trybu działania Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie.

Na podstawie art. 48 ust. 5 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639 oraz z 1997 r. Nr 106, poz. 680 i Nr 121, poz. 769 i 770) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zakres i tryb działania Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie, zwanej dalej „Komisją”, oraz szczegółowe zasady i tryb organizowania i przeprowadzania kontrolnych badań antydopingowych.

§ 2. 1. Do zakresu działania Komisji należy w szczególności:

- 1) opracowywanie przepisów i programów zwalczania dopingu w sporcie oraz kontrola ich przestrzegania,
- 2) opracowywanie listy zabronionych środków farmakologicznych i metod uznanych za dopingowe,
- 3) uchwalanie planów kontroli antydopingowej,
- 4) organizowanie i przeprowadzanie kontrolnych badań antydopingowych,
- 5) uchwalanie rocznego planu finansowego Komisji,
- 6) prowadzenie ewidencji osób ukaranych karą dyskwalifikacji za naruszenie przepisów antydopingowych,
- 7) prowadzenie edukacji profilaktycznej między innymi poprzez publikacje, filmy, kursy, prelekcje,
- 8) współpraca z właściwymi w zakresie zwalczania dopingu w sporcie organizacjami zagranicznymi,
- 9) podejmowanie uchwał we wszystkich sprawach dotyczących zwalczania dopingu w sporcie.

2. Komisja może podejmować uchwały w sprawach dotyczących interpretacji wyników kontroli antydopingowej, postępowania wyjaśniającego okoliczności naruszenia przepisów antydopingowych oraz przestrzegania sankcji nałożonych na osoby, którym zostało udowodnione naruszenie przepisów antydopingowych.

§ 3. 1. Komisja jest państwową jednostką budżetową.

2. Działalność Komisji i badania antydopingowe finansowane są ze środków budżetu państwa w części dotyczącej Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki na podstawie rocznego planu finansowego, zatwierdzonego przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

3. Siedzibą Komisji jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 4. Zadania, o których mowa w § 2, Komisja wykonuje na posiedzeniach plenarnych, poprzez pracę jej Prezydium, Podkomisji Kontroli Antydopingowej, zwanej dalej „Podkomisją”, i grup ekspertów — przy pomocy sekretariatu Komisji.

§ 5. 1. Pracami Komisji kieruje jej przewodniczący.

2. Przewodniczący Komisji w szczególności:

- 1) reprezentuje Komisję na zewnątrz,
- 2) organizuje pracę Komisji,
- 3) przygotowuje, zwołuje i przewodniczy posiedzeniom Komisji,
- 4) przekazuje Prezesowi Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki informację o stanie realizacji programu zwalczania dopingu w sporcie za każde półrocze w następnym miesiącu,
- 5) zawiera umowy na wykonanie przez laboratorium badań objętych rocznym planem kontroli antydopingowej,
- 6) zawiera umowy o pracę z pracownikami sekretariatu Komisji,
- 7) wykonuje inne zadania określone przez Komisję.

3. Przewodniczącemu Komisji zastępuje wiceprzewodniczący.

§ 6. 1. Komisja odbywa posiedzenia plenarne nie rzadziej niż raz na kwartał.